

Poate...

GeluOttawa

Te am pe buze și în amintiri desculțe
Ce îmbracă cu durerea tălpi sângerânde.

Îmi fluieri în zori dorințele nîcicînd în pîrg
Și am vedenii ude din norii care plîng.

Mereu îți cant și te învelesc în crăițe
Sfârtec nopti instelate din vîrf de penițe.

Cînd a fulger miroși dinspre zările zilei
Ceața destrami și sădești lăstarii voinței.

Îți adulmec, demult sugrumată, culoarea
Și, ca țiganul, mă învăț cu scînteia.

Gelu Radulescu, Ottawa.